

område, hvordan kan medlemslandenes motivering for finansielt at støtte FN's virksomhed styrkes, og hvordan kan den nødvendige tilgang af kvalificeret personale sikres, når huset er på randen af finansiell ruin? Problemet har, som bekendt, sin rod i divergerende opfattelser blandt medlemsstaterne om principspørgsmål - en uafvendelig kendsgerning, som vi må respektere. Men i den øjeblikkelige fortvivlede situation påhviler det alle medlemslandene at vise offervilje og storsindethed i en bestræbelse på finansielt at konsolidere FN, til gavn for det næsten universelle medlemskab og da ikke mindst udviklingslandene. Man må undre sig over hvorfor FN i dag, hvor afspændingen er godt igang, skal halte bagefter i stedet for at være i forreste række.

Den danske delegation ser derfor et lyspunkt i de stadige bestræbelser, som præsidenten for 25. generalforsamling i samarbejde med generalsekretæren udfolder for at finde en løsning på de nuværende vanskeligheder i den fælles interesse at bevare FN's prestige og muligheder. Vi ønsker ambassadør Hambro og generalsekretæren alt muligt held i deres anstrengelser for at forhindre, at FN lammes.

Hvis den skygge, som FN's finansielle vanskeligheder i adskillige år har kastet over forhandlingerne her i udvalget, nu kunne bortvejres, ville vi kunne koncentrere os om de mange andre komplicerede problemer, vi skal behandle, især det meget vigtige spørgsmål om budgetformen. Det, der her drejer sig om, er at finde et middel til gennemførelse af en bevidst, kontrolleret vækst. Som påpeget af generalsekretæren må vi overveje snarest at oprette et integreret system for planlægning, programmering og budgettering, der ville kunne fremme udarbejdelsen af et budget på grundlag af programmer inden for rammerne af en plan af middelstor rækkevidde. Men dette ville, så vidt jeg forstår, også kræve overvejelse af det dermed forbundne organisatoriske problem.

Dette spørgsmål må nøje overvejes, og den danske delegation ser frem til generalsekretærens forslag på dette punkt. En løs-

ning på spørgsmålet forekommer mig imidlertid at være en forudsætning for, at vi kan nå videre i denne sag. Iøvrigt har det særlige udvalg om forenkling af generalforsamlingens procedureregler og organisation været klar over, at der er en sammenhæng mellem dets eget og 5. udvalgs arbejde, men det har ikke fundet det passende at træffe nogen beslutning om en programbudgetteringsorganisatoriske aspekter, så længe dette spørgsmål stadig er genstand for overvejelse.

Jeg har koncentreret mig om et par yderst vigtige problemer, som danner en dyster baggrund for vore forhandlinger, og som kan få fundamental indflydelse på dette udvalgs funktioner.

Jeg skal ikke her komme ind på enkeltheder vedrørende budgettet. Kun vil jeg gerne understrege, at vi i Danmark lægger vægt på FN's informationsvirksomhed, ikke mindst det arbejde, der udføres af centret for økonomisk og social oplysning.

En af OPI's opgaver er at støtte private oplysningsorganer såsom FN-foreningerne i medlemslandene. Denne side af informationsarbejdet har antaget langt større dimensioner med den store forøgelse af medlemstallet og det voksende behov for udbredelse af oplysninger om FN og om FN's arbejde og muligheder. Et klarere og mere tilgængeligt budget ville være til stor hjælp i denne henseende.

Selv om jeg allerede har lagt for stort beslag på udvalgets tid, vil jeg dog gerne tilføje en kort bemærkning. Jeg vil gerne over for den fælles inspektionsgruppe give udtryk for anerkendelse af den vellykkede og stærkt tiltrængte indsats, som gruppen har ydet med hensyn til både regelmæssigt udsendte og engangsdokumenter og for så vidt angår organiseringen af arbejdsgangen i generalforsamlingen og i dennes hovedorganer. Det er forfriskende og stimulerende at læse gruppens beretninger, selvom de også af og til sparker ud efter 5. udvalg; det giver friske impulser til hjernecellerne, når man har sidet og arbejdet med de mange ganske vist udmærkede men tungtfordøjelige dokumenter inden for dette udvalgs arbejdsområde.